

Leé József – Balázs Júlia: Rendben élni
A HoldonGolf Projekt előadása

Tóth Judit Nikoletta
2017. május 03.

Január közepén debütált a *HoldonGolf Projekt* keretében, *Cortés Tuna Sebastián* rendezésében egy rendhagyó monodrámája az *Átrium Film-Színház* kávézójából átformált színházi térben.

Rendben élni © Dobai Attila – Fotó forrása: HoldonGolf Projekt

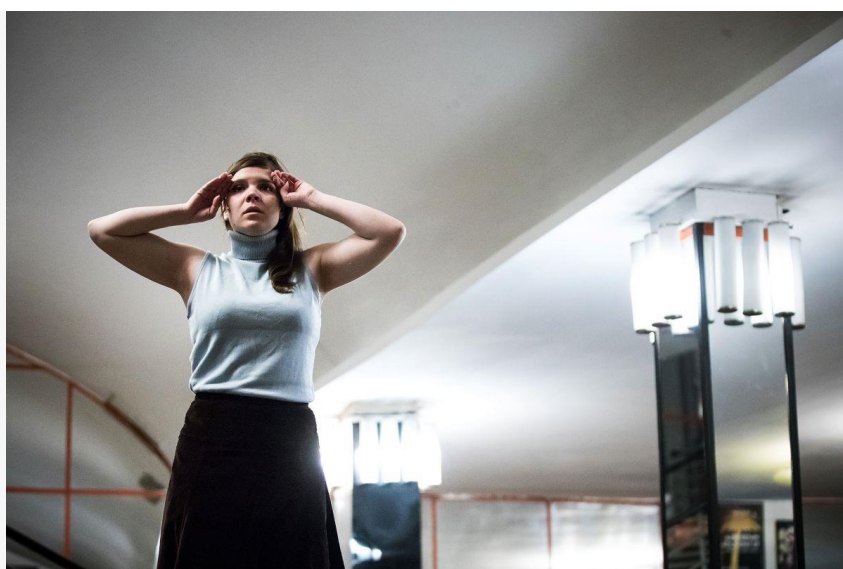
Az egy részben játszott, tanórányi hosszúságú előadás alkotóinak elsődleges célja ugyan az volt, hogy a néhány éve elhunyt, hajléktalan sorsra ítéltetett *Leé József* költő verseiből összeállított, *Illésy Éva* által megszemélyesített est amellett, hogy emléket állítson a szerzőnek, érzékenyítő hatásával közelebb is hozza a többségi társadalomhoz az otthontalanság problémakörét. De az előadást látva és megélve elmondható, hogy még ennél is többről lett szó. Ugyanis az alkotó Leé József gondolatiságának megidézése, a művész *Illésy Éva* közvetítésével egy nemtelen, kortalan, belső világával szembesülni képes, szorongó ember önvallomása lett. Az előadás kivitelezésénél, annak jelmez- és díszlettelenségével, és zenei összekötő részek kiegészítésével az alkotók megőrizték az elemi szintig visszabontott, vegytiszta lelkű embert, a mindenkori utca emberét, akiben a néző önmagára ismerhet, ha mer.

Rendben élni © Dobai Attila – Fotó forrása: HoldonGolf Projekt

Az előadás alapjául szolgáló szövegek a szerző születésének hatvanadik évfordulójára megjelent posztumusz verseskötetből, a *Bánom is énből* származnak. A *Fedél Nélkül* utcalap szerkesztője és terjesztője élete utolsó évtizedében, hajléktalan státuszban írta meg azokat a verseit is, amelyek ebben a kötetben helyet kaptak, amelyek kézzel fogható bizonyítékai annak, alkotójuk alapvető szükségleteinek hiánya ellenére sem legyintett a létezése, a létezésünk lényegi összetevőire.

Az autonóm térbe, közvetlenül a néző elé, mérnöki pontossággal felépített mozgássorozatok, az összerendezett szövegek által olyan saját személyes világba viszi – vagy legalább emlékezteti rá – a nézőt az előadás, amelynek mindannyian birtokában vagyunk, csak nem szívesen nézünk szembe vele.

Rendben élni © Berecz Valter – Fotó forrása: HoldonGolf Projekt

És az, hogy ez a belső világ elvonatkoztatható a nagyvárosainkra jellemző “jelenségtől”, a hajléktalanságtól, tévedés. Leé József verseinek – amelyek a kötetben, és így a monodrámban is helyet kaptak – legfőbb értéke még ezen is túlmutat, hiszen a fedél nélkül maradt szerző

traumáinak is mintha csak másodlagos forrása lenne fizikai otthontalansága ahhoz képest, ahogy a világban, embertársai között életszeretettel és igenléssel telve sokszor reménytelenül keresi környezetében lelki igényeinek forrását, amelyet az alkotásának fő folyamatába helyez.

Rendben élni © Berecz Valter – Fotó forrása: HoldonGolf Projekt

Az előadás úgy segíti hozzá a többségi társadalmat ahhoz, hogy levetkőzze általános előítéleteit a hajléktalan életmódban létezőkkel szemben, hogy közben észrevétlenül arra erősít rá, ezen embertársaink alapvetően a lakhatással kapcsolatos, nagyon látványos problémája mögött is sokszor érző, gondolkodó, a létezés értelmét kereső, annak határait feszegető emberek bújnak meg.

A *Rendben élni* című monodrámát és az azt követő hajléktalan személyekkel történő beszélgetést május 23-án látható legközelebb az Átrium Film-Színházban.

A teljesség lehetetlensége nélkül néhány kiemelt sor és gondolat az előadásban elhangzott versekből:

„Nem tartozom ide, csak itt élek.”

„Visszatart a ráció, a megszokás, a félelem, a gravitáció.”

„Lehet így is, földhözragadtan élni...”

„Életem maga a megnyitott tér.”

„A lélek számvetése.”

„A káosz, itt belül.”

„Lesz még rosszabb az ébredés, ha jön egy őszinte pillanat.”

„Még most élek, most szeressetek.”

„A magam fajta fájni fog, de álmodik.”

Leé József Bánom is én című kötete megvásárolható az *Írók Boltjában*.